ธรรมชาติของภาษา
และการเปลี่ยนแปลงของภาษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาจารย์ ดร.บัวลักษณ์ เพชรงาม

ธรรมชาติของภาษา

ภาษา หมายถึง เสียงที่เป็นคำพูดหรือถ้อยคำสำนวนที่ใช้พูดกัน รวมทั้งกิริยาอาการที่แสดงออกมาแล้วสามารถทำความเข้าใจกันได้ถูกต้องตรงกัน แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑. ภาษาที่เป็นถ้อยคำ หรือ วัจนภาษา หมายถึงภาษาที่ใช้เสียงพูด หรือตัวอักษรที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมาโดยตกลงกันให้ใช้เรียกแทนสิ่งของ ความคิด หรือมโนภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มนุษย์รับรู้จากประสาทสัมผัส

๒. ภาษาที่ไม่เป็นถ้อยคำ หรือ อวัจนภาษา หมายถึง ภาษาที่เกิดจากกิริยาอาการต่างๆ ที่แสดงออกมาทางร่างกาย หรือสัญลักษณ์ที่มองเห็นแล้วผู้อื่นเกิดความเข้าใจความหมายได้โดยไม่ต้องอาศัยภาษาพูดหรือภาษาเขียนเป็นสื่อ

ภาษาใช้เสียงสื่อความหมาย

มนุษย์แต่ละชาติมีการกำหนดเสียงที่ใช้สื่อสารกันเพื่อสื่อความหมาย ภาษาจึงเป็นสิ่งที่สังคมร่วมกันกำหนดขึ้นที่จะให้เสียงใดมีความหมายอย่างใด เสียงในภาษาแต่ละภาษาจึงต่างกัน เช่น

เสียงในภาษาไทยประกอบด้วย เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ในขณะที่เสียงในภาษาอังกฤษจะไม่มีเสียงวรรณยุกต์ เป็นต้น

หน่วยในภาษาประกอบกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นได้

ภาษาประกอบด้วยหน่วยต่างๆ เรียงจากหน่วยที่เล็กไปเป็นหน่วยที่ใหญ่ได้ดังนี้

๒.๑ **เสียง** เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในภาษา แบ่งเป็น เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียง วรรณยุกต์

๒.๒ **พยางค์** เกิดจากการนำหน่วยเสียงในภาษามาประกอบกัน อาจมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้

๒.๓ **คำ** เกิดจากพยางค์ที่ได้กำหนดความหมาย เมื่อกำหนดความหมายให้พยางค์นั้นก็จะกลายเป็นคำใช้สื่อสารได้

หน่วยในภาษาประกอบกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นได้

๒.๔ **กลุ่มคำหรือวลี** เกิดจากการนำคำมาประกอบกันตามหลักการใช้ถ้อยคำของแต่ละภาษา เช่น เสื้อยืดสีดำ เป็นกลุ่มคำ ประกอบด้วยคำ ๒ คำ คือ เสื้อยืดและสีดำ

๒.๕ **ประโยค** เกิดจากการนำคำมาเรียงลำดับกันตามระบบทางภาษาแต่ละภาษาแล้วได้ใจความสมบูรณ์ ประโยคสามารถขยายให้ใหญ่ขึ้นได้โดยการเติมคำขยาย

ภาษามีการเปลี่ยนแปลง

ภาษาที่ไม่มีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเราเรียกว่า **“ภาษาตาย”** ซึ่งจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก เช่น ภาษาสันสกฤต ภาษาละติน

การศึกษาภาษาที่ตายแล้วเป็นการศึกษาเพื่อหาความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อรู้เรื่องราวที่เขียนด้วยภาษานั้นๆ มิใช่เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

สำหรับภาษาที่มนุษย์ใช้ในชีวิตประจำวันย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเพราะการใช้ของมนุษย์นั่นเอง

การเปลี่ยนแปลงจะค่อยเป็นค่อยไปและใช้ระยะเวลานาน เราจึงไม่ค่อยรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลง

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลง

๑. ธรรมชาติของการออกเสียง การพูดในชีวิตประจำวันทำให้เกิดลักษณะต่างๆ ได้ เช่น

ก. การกลมกลืนเสียง	เช่น	อย่างนี้	ออกเสียงเป็น	ยังงี้
		อย่างไร	ออกเสียงเป็น	ยังไง
ข. การกร่อนเสียง	เช่น	ฉันนั้น	ออกเสียงเป็น	ฉะนั้น
		หมากพร้าว	ออกเสียงเป็น	มะพร้าว
ค. การตัดเสียง	เช่น	อุโบสถ	ออกเสียงเป็น	โบสถ์
		ศิลปะ	ออกเสียงเป็น	ศิลป์

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลง

๑. ธรรมชาติของการออกเสียง การพูดในชีวิตประจำวันทำให้เกิดลักษณะต่างๆ ได้ เช่น

ง. การกลายเสียง	เช่น	สะพาน	ออกเสียงเป็น	ตะพาน
		สภาวะ	ออกเสียงเป็น	สภาพ
จ. การเพิ่มเสียง	เช่น	ผักเฉด	ออกเสียงเป็น	ผักกระเฉด
		ลูกดุม	ออกเสียงเป็น	ลูกกระดุม
ฉ. การสลับเสียง	เช่น	ตะกร้า	ออกเสียงเป็น	กะต้า
		ตะไกร	ออกเสียงเป็น	กะไต

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลง

๒. การเรียนภาษาของเด็ก เด็กที่เริ่มเลียนแบบเสียงพูดของผู้ใหญ่มักออกเสียงไม่ตรงกับผู้ใหญ่ เช่น

พ่อ มักออกเสียงเป็น ป้อ

คุณลุง มักออกเสียงเป็น จุนลุง

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลง

๔. **อิทธิพลของภาษาอื่น** การติดต่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร การพัฒนาทางการศึกษา การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพใหม่ๆ ทำให้มีการยืมคำภาษาต่างๆ มาใช้ เช่น

คนรุ่นก่อนไม่รู้จักคำว่า	หน่วยกิต	เกรด	สอบซ่อม
รู้แต่เพียง	คะแนน	สอบได้	สอบตก

ภาษาต่างๆ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

แม้ว่าแต่ละภาษาจะมีความแตกต่างกัน แต่ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันอยู่บ้างหลายประการ ดังนี้

๑. สามารถสร้างศัพท์ใหม่จากศัพท์เดิมได้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงศัพท์เดิมหรือนำศัพท์คำอื่นมาประสมกับศัพท์เดิม เช่น

ภาษาไทยมีการ	ประสมคำ	ซ้อนคำ	ซ้ำคำ
ภาษาอังกฤษมีการเติม	Prefix	Suffix	Infix

ภาษาต่างๆ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

๒. มีสำนวนและมีการใช้คำในความหมายใหม่ เช่น

ในภาษาไทยมีการใช้คำว่า “สีหน้า” ซึ่งมิได้หมายถึง สีของหน้า แต่หมายถึงการแสดงออกทางดวงหน้า

หรือในภาษาอังกฤษมีคำว่า “hot air” ซึ่งไม่ได้หมายความว่าอากาศร้อน แต่หมายถึงเรื่องไม่จริง

ภาษาต่างๆ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

๓. มีชนิดของคำคล้ายกัน เช่น คำนาม คำขยายคำนาม คำกริยา คำขยายกริยา

๔. มีวิธีการขยายประโยคให้ยาวออกไปได้เรื่อยๆ

๕. มีวิธีแสดงความคิดคล้ายกัน เช่น ทุกภาษาต่างมีประโยคที่ใช้ถาม ปฏิเสธ หรือใช้สั่ง

๖. มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา

ภาษาย่อมมีส่วนประกอบที่เป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน

ภาษาทุกภาษาจะต้องมีระบบระเบียบแบบแผน โดยทั่วไปแล้วภาษามีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ สัญลักษณ์ คำ ประโยค และความหมาย ทุกส่วนประกอบเหล่านี้ ต้องอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบ ตามระเบียบแบบแผนของภาษาจึงจะทำให้เกิดเป็นภาษาที่สมบูรณ์

Association of South East Asian Nations

ภาษาในอาเซียน

ASEAN

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Dr. Bualak Petchngam

ASEAN Community

ภาษาในอาเซียน

คำทักทายในภาษาไทย

คำทักทายในภาษาลาว

คำทักทายในภาษาเขมร

คำทักทายในภาษาพม่า

คำทักทายในภาษาเวียดนาม

คำทักทายในภาษาจีนกลาง (สิงคโปร์)

คำทักทายในภาษามาเลเซีย

คำทักทายในภาษาอินโดนีเซีย

คำทักทายในภาษามาลายูปรูไน

คำทักทายในภาษาฟิลิปปินส์

ภาษาในอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nation) หรือที่เรียกชื่อย่อว่า อาเซียน (ASEAN)

เป็นองค์กรทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

มีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๑ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไนดารุสซาลาม พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และติมอร์-เลสเต

ภาษาในอาเซียน

ประเทศทั้ง ๑๐ ประเทศมีภาษาราชการ หรือภาษาทางการ มีดังนี้

ประเทศ	ภาษาทางการ
กัมพูชา	แขุมร คะ-แม ๑ ภาษาไทยใช้ว่า เขมร (๑ ตัวเอนในคำอ่าน หมายถึง เสียงเบา)
ไทย	ไทย
บรูไนดารุสซาลาม	มลายูบรูไน
พม่า	เมียนมา (พม่า) ภาษาไทยใช้ว่า พม่า
ฟิลิปปินส์	ฟิลิปิโน, อังกฤษ
มาเลเซีย	บาฮาซามาเลเซีย หรือ ภาษามาเลเซีย (บาฮาซา แปลว่า ภาษา)
ลาว	ลาว
เวียดนาม	เวียด ภาษาไทยใช้ว่า เวียดนาม
สิงคโปร์	อังกฤษ, มาเลย์, จีนกลาง, ทมิฬ
อินโดนีเซีย	บาฮาซาอินโดนีเซีย หรือ ภาษาอินโดนีเซีย (บาฮาซา แปลว่า ภาษา)
ติมอร์-เลสเต	ภาษาเตตุม (หรือเตตุน) ภาษากลุ่มออสโตรนีเชียน ที่มีคำจำนวนมากมาจากภาษาโปรตุเกส รวมถึงภาษามลายู และภาษาอินโดนีเซีย

ภาษาในอาเซียน

จะเห็นได้ว่ามีอยู่ ๒ ประเทศที่มีภาษาทางการมากกว่า ๑ ภาษา คือ

ฟิลิปปินส์ มี ๒ ภาษา คือ ฟิลิปิโน กับ อังกฤษ

สิงคโปร์ มี ๔ ภาษา คือ อังกฤษ, มาเลย์, จีนกลาง และ ทมิฬ

หากจะนับภาษาทางการทั้งหมดก็จะได้ถึง ๑๓ ภาษา ถึงแม้ว่าภาษาบาฮาซามาเลเซีย ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย ภาษามาเลย์ในสิงคโปร์ และ ภาษามลายูบรูไน จะมีส่วนที่เหมือนและแตกต่างกันบ้าง ในที่นี้จะถือว่าเป็น ๔ ภาษาแยกกัน

ภาษาในอาเซียน

เพื่อประโยชน์แก่การสื่อสาร ภาษาที่ได้รับเลือกให้เป็นภาษาใช้งาน (working language) ของอาเซียนจึงเป็น**ภาษาอังกฤษ**

เพราะประเทศที่มิได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการต่างก็ถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศที่ศึกษากันอย่างกว้างขวางอยู่แล้ว ส่วนประเทศที่เคยใช้ภาษาที่สองเป็นภาษาฝรั่งเศสอย่างลาว เขมร กัมพูชา ต่างก็หันมาศึกษาภาษาอังกฤษกันมากขึ้น

ภาษาในอาเซียน

ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษจะได้รับเลือกให้เป็นภาษาทางการ แต่ประชากรในกลุ่มประเทศอาเซียนก็เริ่มหันมาสนใจศึกษาภาษาของเพื่อนบ้านมากขึ้นด้วย

เพื่อให้สามารถสื่อสารกันได้ดียิ่งขึ้น ส่วนภาษาอังกฤษนั้นก็ไม่จำเป็นต้องพยายามออกเสียงให้เป็นสำเนียงอังกฤษหรืออเมริกัน เพราะอิทธิพลของภาษาแม่ของแต่ละประเทศย่อมเข้ามาแทรกแซงโดยธรรมชาติ

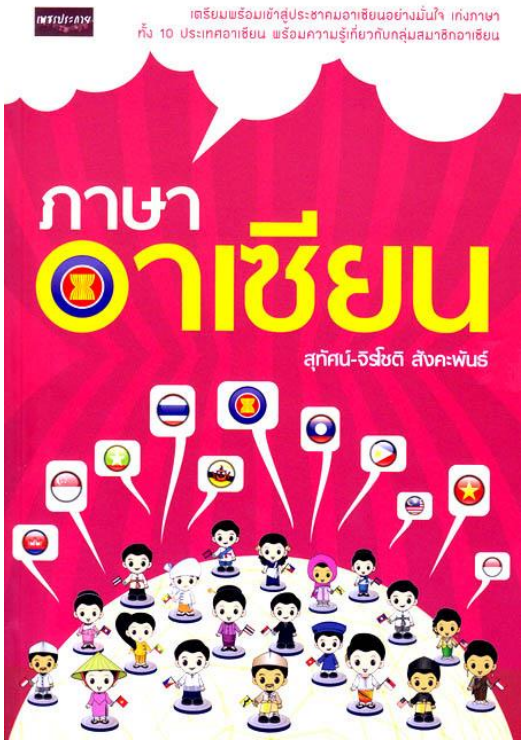

ลักษณะภาษาลาว

พยัญชนะเดี่ยว 26 ตัว (+1)

ກ	ຂ	ຄ	ງ	ຈ	ສ
ก ไก่	ข ไข่	ค ควาย	ง งู (รู้)	จ จาน	ส เสือ
ຊ	ຍ	ດ	ຕ	ຖ	ທ
ช ช้าง	ย ญ	ด เด็ก	ต เต่า	ถ ถุง (ถุง)	ท ทุง (ธง)
ນ	ບ	ປ	ຜ	ຝ	ພ
น นา	บ แบ้ (แพะ)	ป ปา (ปลา)	ผ เผิ้ง (ผึ้ง)	ฝ ฝน	พ พู (ภู)
ຟ	ມ	ຢ	ລ	ວ	ຫ
ฟ ไฟ	ม แมว	ย ยา	ล ลิง (ลิง)	ว วี (พัด)	ห ห่าน
ອ	ຮ	ຮ			
อ โอ (อ่าง)	อ เฮือน	ฮ			

พยัญชนะผสม 6 ตัว (ใช้จริงเฉพาะ 3 ตัวหลัง)

ຫງ	ຫຍ	ຫວ	ຫນ	ຫມ	ຫຼ
			หน...	หม...	หล...

ສະຫຼະໃນພາສາລາວ

ະ : ອะ	າ : อา	ິ : อิ	ີ : อี	ຶ : อึ	ື : อื
ຸ : อุ	ູ : อู	ເະ : เอะ	ເ : เอ	ແະ : แอะ	ແ : แอ
ໄະ : ไอะ	ໄ : ไอ	ເາະ : เอาะ	ໍ : ออ	ເຶ : เออะ	ເື : เออ
ເັຍ : เอีย	ເຍ : เอีย	ເຶອ : เอือ	ເື່ອ : เอือ	ົວະ : อัวะ	ົວ : อัว

ສະຫຼະພິເສດ 4 ໂຕ twitter @LaosToday

ໄ : ไอ ໃ : ไอ ເົາ : เอา ຈໍ : จำ

ลักษณะภาษาเขมร

EP-205

ลักษณะภาษาพม่า

ก กะจี	ค คะกวย	ฆ ฆะแหง่	ฆ ฆะจี	ง งะ
ซ ซะลง	ช ชะเหล็ง	ซ ซะกแว	ซ ซะมีซอย	ญ ญะ
ฏ ฏะตลิ่นเช่ก	ฐ ฐะวุนแบ	ฎ ฎะหย่นเก้า	ฑ ฑะหย่น มก	ณ ณะจี
ต ตะวุน บู่	ท ทะสิ่น ทู	ด ดะ ดวย	ด ดะอูไช่	น นะแหง่
ป ปะเส้า	พ พะอู ทก	บ บะแหล่ไช่	บ บะกง	ม มะ
ญ/ย ญะปแลก	ย ยะเก้า	ล ละ	ว วะ	ต ตะ
	ฮ ฮะ	ฟ ฟะจี	อ อะ	

ka อะ	kaု อา	kaိ อี	kaေ เอ	ka แอ	kaု อู	kaုဝ် โอ	kaော ออ	kaိုဝ် อือ	kaိုဝ် เออ
kaံ ไอ	kaံ၊ อาย				kaုလုံ อุย	kaုလုံ โอย	kaွံ ออย	kaိုလုံ อือย	kaိုလုံ เออย
kaဝ် เอา	ka၊ဝ် อาว	kaိဝ် อิว	kaံဝ် เอว	kaံဝ် แอว				ka့် อา-อื	
kaက် อัก	ka၊က် อาก	kaိက် อิก	kaံက် เอก	kaံက် แอก	kaုက် อุก	kaုက် โอก	kaွက် ออก	kaိုက် อือก	kaိုက် เออก
kaင် อัง	ka၊င် อาง	kaိင် อิง	kaံင် เอง	kaံင် แอง	kaုင် อุง	kaုင် โอง	kaွင် ออง	kaိုင် อือง	kaိုင် เออง
kaတ် อัต	ka၊တ် อาต	kaိတ် อิต	kaံတ် เอต	kaံတ် แอต	kaုတ် อุต	kaုတ် โอต	kaွတ် ออต	kaိုတ် อือต	kaိုတ် เออต
kaန် อัน	ka၊န် อาน	kaိန် อิน	kaံန် เอน	kaံန် แอน	kaုန် อุน	kaုန် โอน	kaွန် ออน	kaိုန် อือน	kaိုန် เออน
kaပ် อัป	ka၊ပ် อาป	kaိပ် อิป	kaံပ် เอป	kaံပ် แอป	kaုပ် อุป	kaုပ် โอป	kaွပ် ออป	kaိုပ် อือป	kaိုပ် เออป
kaမ် อัม/อำ	ka၊မ် อาม	kaိမ် อิม	kaံမ် เอม	kaံမ် แอม	kaုမ် อุม	kaုမ် โอม	kaွမ် ออม	kaိုမ် อือม	kaိုမ် เออม

ลักษณะภาษาพม่า

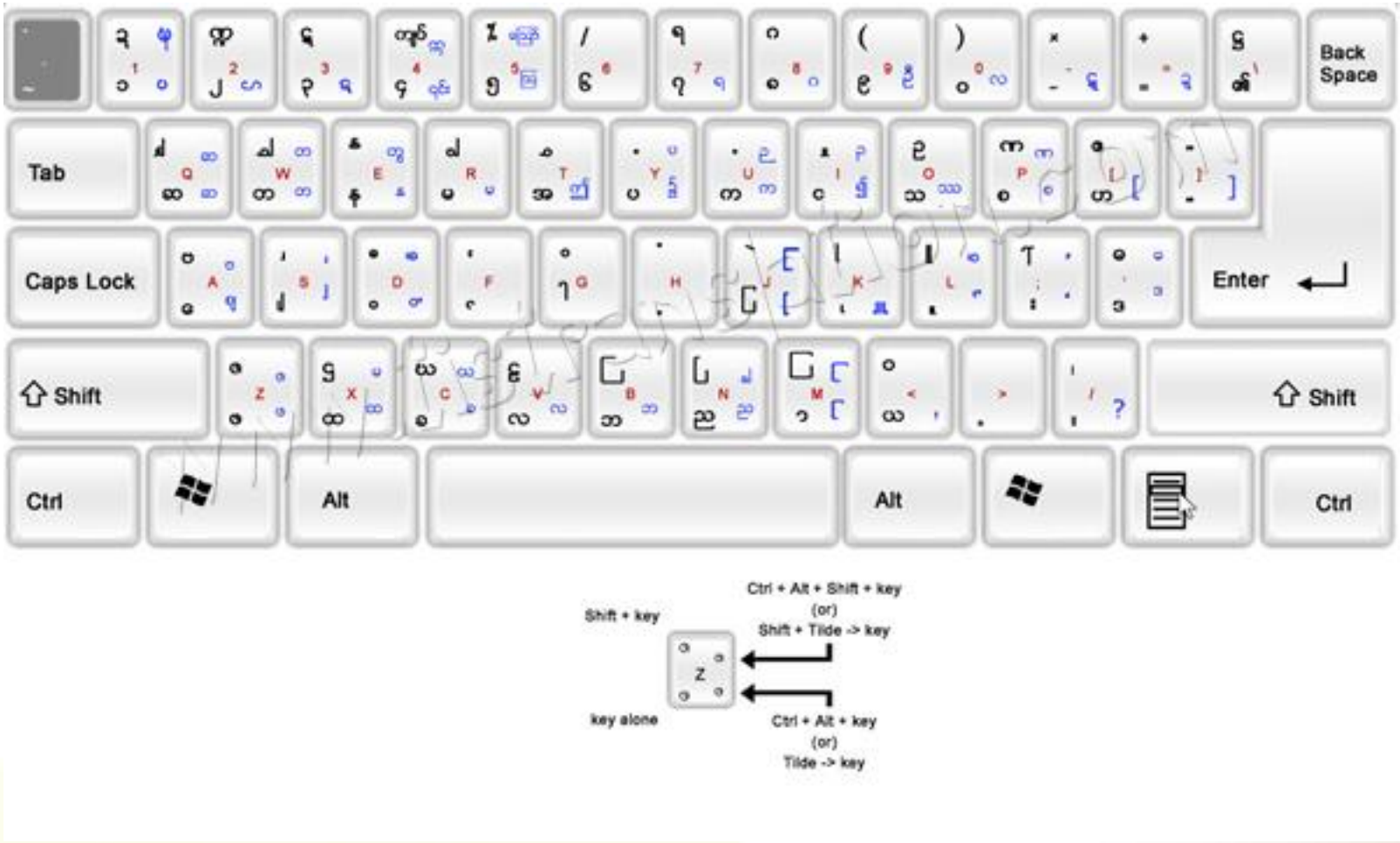

ลักษณะภาษาเวียดนาม

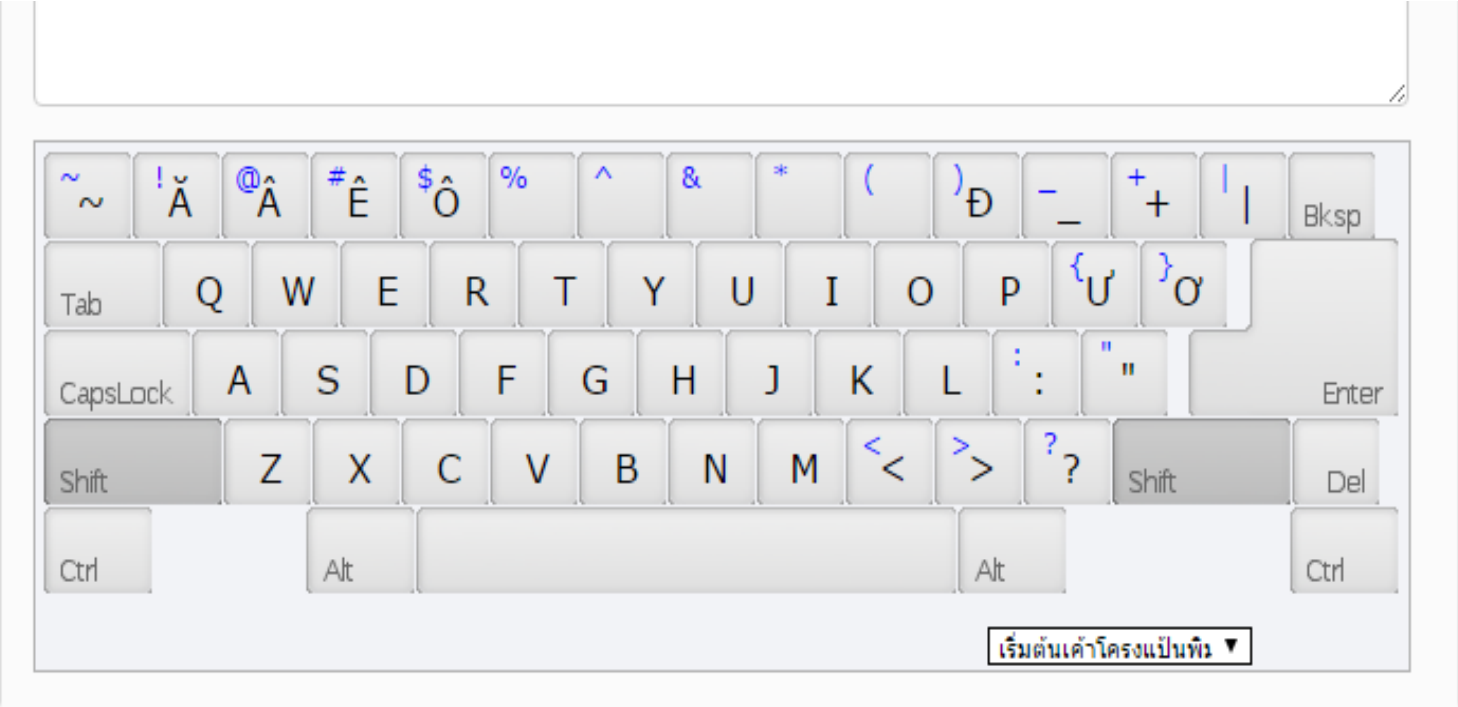

ลักษณะภาษาจีนกลาง (สิงคโปร์)

ㄱ	ㄲ	ㄴ	ㄷ	ㄸ	ㄹ	ㅁ	ㅂ	ㅃ	ㅎ
g, k	kk	n	d, t	tt	l	m	b, p	pp	h
ㅅ	ㅆ	ㅇ	ㅈ	ㅉ	ㅊ	ㅋ	ㅌ	ㅍ	ㅘ
s	ss	ng	j	jj	ch	k	t	p	wa
ㅏ	ㅐ	ㅑ	ㅒ	ㅓ	ㅔ	ㅕ	ㅖ	ㅗ	ㅙ
a	ae	ya	yae	eo	e	yeo	ye	o	wae
ㅚ	ㅛ	ㅜ	ㅝ	ㅞ	ㅟ	ㅠ	ㅡ	ㅢ	ㅣ
oe	yo	u	wo	we	wi	yu	eu	ui	i

ลักษณะภาษาอินโดนีเซีย

ตารางการอ่านออกเสียงอักษรภาษาอินโดนีเซีย เทียบกับภาษาไทย				
A = อา	B = เบ	C = เซ	D = เด	E = เอ
F = แอฟ	G = เก	H = ฮา	I = อี	J = เจ
K = กา	L = แอล	M = แอม	N = แอน	O = โอ
P = เป	Q = กี	R = แอเรอะ	S = แอส	T = เต
U = อู	V = เฟ	W = เว	X = เอ็กซ์	Y = เย
Z = แซด				

คำกล่าวทักทาย (ภาษาอาเซียน)

ไทย	สวัสดี
ลาว	สบายดี
กัมพูชา	ซัวสเด
พม่า	มิงกาลาบา
เวียดนาม	ซินจ่าว
บรูไน	ซาลามัต ดาตัง
อินโดนีเซีย	ซาลามัต เซียง
มาเลเซีย	ซาลามัต ดาตัง
สิงคโปร์	หนีห่าว
ฟิลิปปินส์	กูมุสตา

http://khunkruko.wordpress.com

พันธกิจของภาษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาจารย์ ดร.บัวลักษณ์ เพชรงาม

fppt.com

ภาษาช่วยธำรงสังคม

สิ่งที่ใช้แสดงกฎเกณฑ์ทางสังคม ก็คือ ภาษา สังคมจะธำรงอยู่ได้ด้วยเหตุผล ๓ ประการ คือ

มนุษย์มีไมตรีต่อกัน เช่น การทักทายปราศรัย

มนุษย์ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

มนุษย์ประพฤตตนให้เหมาะแก่ฐานะของตน เช่น การใช้ภาษาตามฐานะในสังคมและใช้ให้เหมาะสมกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือบทกวีที่ช่วยธำรงสังคม เช่น

fppt.com

ภาษาช่วยธำรงสังคม

หรือบทกวีที่ช่วยธำรงสังคม เช่น

“อันจระเข้เต่าปลาพึ่งวาริน สกุณบินร่อนเร่พึ่งเวหา

ทารกเล็กเด็กน้อยพึ่งมารดา คนเข็ญใจไพร่ฟ้าพึ่งบารมี”

fppt.com

ภาษาแสดงความเป็นปัจเจกบุคคล

ปัจเจกบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล รวมถึงอุปนิสัย อารมณ์ รสนิยม สติปัญญา ความคิด ทรรศนะ ภาษาของแต่ละคนที่แสดงออกจะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคล เช่น

"ฉันเหนื่อยเหลือเกิน ฉันไม่เดินต่อไปอีกแล้ว" (คนพูดยึดตัวเองเป็นที่ตั้ง)

"เหนื่อยได้ยินไหม เหนื่อยจะตายอยู่แล้วยังจะให้เดินอีก"(คนพูดชอบตำหนิผู้อื่น)

"เหนื่อยจังเลย หยุดพักก่อนเถอะ" (คนพูดชอบชักชวนหรือเสนอแนะ)

fppt.com

ภาษาช่วยให้มนุษย์พัฒนา

มนุษย์แต่ละคนย่อมมีประสบการณ์และความคิดเห็นต่างกัน เมื่อมีการเผยแพร่และถ่ายทอดกันต่อๆไปโดยอาศัยภาษา ทำให้มีผู้รู้มากขึ้นและความรู้ก็เผยแพร่ขยายออกไปมากขึ้นเรื่อยๆสังคมมนุษย์จึงพัฒนาต่อเนื่องมาตลอด เช่นภาษาพัฒนาความคิดและถ่ายทอดความคิดมนุษย์ ตัวอย่าง

“หญิงไม่อยากมีสามี หาในโลกนี้หาไหน
อันพวงบุปผามาลัย เกลียดแมลงภู่ไซร้ฤๅมี
ควรจำธรรมดานาไร่ จักไม่รับไถใช่ที่
ฉันใดชาดานารี พึงมีสามีแนบตัว”

fppt.com

ภาษาช่วยกำหนดอนาคต

มนุษย์ใช้ภาเพื่อดำเนินมาตรการหรือเตรียมรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นภาษาเพื่อกำหนดอนาคตให้ได้ดังประสงค์นั้น ผู้ใช้ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษา อาจใช้ในรูปแบบของการวางแผน การทำสัญญา การพิพากษา การดำเนินมาตรการ การพยากรณ์ เช่น

"เย็นนี้คุณพ่อซื้อเค้กหน้าปากซอยมาให้ด้วยนะ"

"พรุ่งนี้ต้องทำการบ้านให้เสร็จนะ"

" ...พลาง ธ ให้ตรวจเตรียมพล โดยสถลพยุหบาตร บอกพระราชกำหนดกฎแก่ขุนทัพขุนพล จักยกพหลยาตรา ในเวลาค่ำ..." เป็นต้น

fppt.com

ภาษาช่วยจรรโลงใจ

จรรโลงใจ หมายถึง ค้ำจุนจิตใจไว้ให้มั่นคง ใช้ได้กับทั้งสิ่งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม การจรรโลงใจจึงหมายถึงการค้ำจุนจิตใจให้เบิกบานมั่นคง ไม่ตกไปข้างอำนาจฝ่ายต่ำ เช่น

การร้องเพลง	การพูดให้ขบขัน
จรรโลงใจจากนิทาน	บทกวี
สุนทรพจน์	สุภาษิต
คำขวัญ	ความเรียงร้อยแก้ว

สิ่งเหล่านี้ต้องการการร้อยเรียงทางภาษาทั้งสิ้น

fppt.com

ภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์

ภาษานอกจากมีความสำคัญต่อมนุษย์แล้ว มนุษย์ก็อาจตกอยู่ใต้อิทธิพลของภาษาด้วย เพราะว่ามนุษย์มิได้คำนึงว่า ภาษาเป็นเพียงสัญลักษณ์ มนุษย์เชื่อว่ามีคำศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถบันดาลให้เกิดสิ่งที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา มนุษย์มักชื่นชมหรือรังเกียจสิ่งใดก็ตามที่มีความหมายหรือมีเสียงของคำคล้ายคลึงกับสิ่งที่ตนนิยมหรือรังเกียจ เช่น

"มาลัยเจ้าบ่าวเจ้าสาวต้องร้อยด้วยดอกรักและดอกบานไม่รู้โรย"

"ฉันตั้งชื่อลูกว่า "จงพิพัฒน์" เพื่อเขาจะได้เจริญก้าวหน้าในชีวิต"

"ถึงบ้านงิ้วหวิวจิตให้คิดขาม เห็นแต่หนามเข้าประเดี๋ยวยังเสียวอก"

"ถึงบางระกำโอ้กรรมระยำใจ เคราะห์กระไรถึงมาร้ายไม่วายเลย"

fppt.com

SSRU.ac.th

Live like you will die tomorrow,
learn like you will live forever.

ใช้ชีวิตเหมือนมันจะสิ้นสุดลงวันพรุ่งนี้,

เรียนรู้ให้เหมือนชีวิตจะไม่มีวันจบลง.

www.themegallery.com